

[Axel Kristensen.]

overføre de nævnte varer til bunden liste. Næh, det er nu ikke så underligt, at en tilbageføring ikke betyder beskyttelse, når overførslen ikke betød konkurrence; når man på forhånd lavede frilisten således, at man ikke der satte nogen som helst varer, der betyder konkurrence for dansk produktion, så kan en tilbageføring ikke betyde nogen som helst beskyttelse. Det er jeg ganske enig med ministeren i, men det er ikke noget særlig godt argument for, hvad der hidtil er sket, for dermed fastslås netop, at man hidtil i høj grad har lavet frilister ud fra beskyttelsesmæssige hensyn.

Det, det gælder om, er større produktion og mindre forbrug, altså en større opsparring. Staten ville kun løse sin del af opgaven ved at spare, hvor spares kan.

Jeg vil gerne samle det, jeg her har sagt. Der er i dag ikke noget nyt i forhold til stillingen i foråret udover, at kostbar tid er gået tabt. Overførsel af frilistevarer til bunden liste vil gøre ubodelig skade for en videre liberalisering, fordi tilliden forsvinder. Vi bringer os i en urimelig stilling overfor vore partnere i det økonomiske samarbejde, og opgaven at bringe balance mellem forbrug og produktion løses ikke ved forslaget, men administrationen forøges væsentligt, fordi det vil medføre indlandske restriktioner som klausulering og en mængde andre ting. Vi vil derfor ikke kunne medvirke til dette forslags gennemførelse.

Da den faktisk foreliggende opgave, at skabe balance i vor økonomi, hører nøje sammen med andre af forslagene, som vil blive behandlet af de øvrige ordførere for mit parti, skal jeg ikke sige meget derom nu, men vil nøjes med at fastslå, at hvis finansministerens udtalelse om, at der er foreslået større skatter, end det er nødvendigt til værneopgaven, og at der er brug for disse penge til kommende udgifter, skal forstås således, at de penge, der nu tages ind, ikke skal betyde en egentlig binding — det er meget svært at sætte sig ind i det hele, når man på een dag får præsenteret 100 foliosider —, hvis det er tanken, at de penge, her er tale om, skal gå ud af omsætningen, skal bruges af staten til noget andet, så får det ingen indvirkning på vor betalingsbalance. Hvis det ikke er tilfældet, at pengene skal bindes, er der altså i hele dette kompleks af love efterhånden ikke andet, der påvirker den økonomiske stilling, end overførslen til bunden liste.

Endvidere har finansministeren i sit for-

slag nævnt optagelse af lån i nationalbanken. Ja, men det betyder jo en pengeudpumpning. Jeg ser ikke rettere, end at man derved stimulerer købeevnen, og det kan ikke være rigtigt. Når man siger, at man må formindske købeevnen ved forbrugsskatter, må man dog med fasthed fastslå, at pengene skal ikke ud igen. Man kan dog så ikke hente penge i nationalbanken og give folk forøget købeevne. Det mener jeg vil være skadeligt i denne sammenhæng.

Endelig må det da være klart, at hvis man lader disse forbrugsafgifter, som skal begrænse købeevnen, indgå i pristallet og dermed automatisk give løndækning for dem til den overvejende del af befolkningen, så bliver det rent humbug, for så er der kun en ganske kort frist, inden befolkningen igen har den samme købeevne. Men så er hele den argumentation, der er stillet op her, forkert. En af ministrene — jeg husker ikke, om det var handelsministeren eller finansministeren — sagde, at det ville betyde en stigning i pristallet med så og så mange points. Hvis det virkelig er meningen, at den binding, der finder sted, skal dækkes af lønstigning og dermed prisstigning og omkostningsstigning for vore eksporterende erhverv, så er det en direkte skadelig foranstaltning i stedet for en gavnlig i den foreliggende situation.

Det forekommer mig endvidere, at fordelingen af de økonomiske byrder så absolut ikke har karakteren af lighed, og det synes jeg ville være rimeligt i den givne situation.

Hele den forelagte samling af forslag bærer altfor tydeligt præg af at være lavet til agitation og ikke udfra rimelige og saglige hensyn. Den ærede ordfører for socialdemokratiet gav også klart udtryk derfor. Jeg skal ikke sige et ondt ord om vælgermøder, jeg synes, det er glimrende med vælgermøder, de gør god nytte, specielt når der er flere parter tilstede, der kan sige hinanden imod, jeg tror, det er uhyre sundt for demokratiet. Men i den tale, den ærede ordfører for socialdemokratiet holdt, sagde han ikke, at nu er det en alvorlig situation, vi befinder os i, at nu skal der gøres et forsøg på at skabe samling om denne opgave, på at løse den. Han var slet ikke på linie med statsministeren, der sagde, dengang han tiltrådte sit høje embede, at han var klar over, at det var en mindretalsregering, og at man måtte søge gennem sagligt og fordrageligt samarbejde at løse opgaverne. Måden, vi får forelagt disse ting på, måden, hvorpå ordføreren for det socialdemokra-